כיון שמיחה שנה ראשונה שוב אין צריך למחות –

Since he was מוחה the first year he is not required to be מוחה again

OVERVIEW

It was stated in the name of בר רב (or הייא בר once the מערער made a מחאה, he is not required to be מוחה again. A cursory reading may indicate that he never has to make another מחאה (even after three years elapsed since his initial תוספות. (מחאה הוספות מחאה אוספות הוספות של הוא מחאה הוספות הוספות של הוא מחאה הוספות הוספות של הוא מחאה הוספות ה rejects this view and explains the פי' הרשב"ם.

– פירש הקונטרס¹ עד סוף² ג' שנים

The רשב"ם explained that א"צ למחות is not required until the end of [each] three year cycle; there should not be (more than) three years between מהאות.

asks: תוספות

– ואם תאמר מתניתין היא דקתני עד כדי שיחזיק שנה ויודיעוהו שנה ויבא לשנה אחרת וימחה And if you will say; what is the הידוש of this ruling; this was already stated in our where it says,³ 'so that he will make a הנקה for a year and they will inform him for a year and the מערער will come the next (third) year and protest' -- אלמא דאין צריך למחות רק פעם אחת תוך ג' שנים אלמא דאין צריך א

It is evident from the משנה that he is only required to be מוחה once during the three years; so what is the חידוש that אין צריך למחות צריך למחות שנה ראשונה שוב אין צריך למחות !!

מוספות answers:

ויש לומר דאי ממתניתין הוה אמינא דאין צריך כי אם מחאה אחת בסוף ג' – And one can say; that if we would only learn from our משנה, I would have thought that only one מהאה is required at the end of three years (as the case is regarding משנה in our משנה, that he made a מהאה at the end of the third year)⁵

אבל אם מיחה בתחלת ג' ושוב לא מיחה בכל אותן ג' סלקא דעתין דמודה שהיא שלו – However in a case where the מערער in the beginning of the three years (i.e. in the [beginning of the] first year of the חוקה and he was not מוחה again for the entire following three years, we may have thought that by not being

¹ See רשב"ם ד"ה לא.

 $^{^2}$ The הגהות הב"ם amends this to read, סוף כל ג' וג' שנים.

 $^{^3}$ לח, this is in regards if the מערער lived (in אספמיא) a year away from the מחזיק.

⁴ See 'Thinking it over # 1.

⁵ The מערער is 'excused' for not making the מהאה earlier, since it took that much time for the חזקה to reach him and for him to respond. See 'Thinking it over' # 2.

continually מוחה, the מערער **is admitting that it** belongs to the מחהה; for otherwise why is he not continually being מוחה, therefore the חידוש is that even if he made a מחאה in the beginning, that מחאה is valid for a period of three years.

תוספות rejects an alternate explanation of תוספות:

-6ואין לפרש דאין צריך למחות עד עולם

And we cannot explain that אין צריך למחות means that he is not required to be מוחה forever, after he made one מחאה

דאם כן פליגי אדריש לקיש והוה ליה למימר ריש לקיש אמר:

For if indeed this is אבר ווtention that there need be no more מהאות, then בר argues with אמר (who maintains גמרא), so the גמרא should have stated אמר (which indicates a disagreement with the previous opinion [namely and not אמר ר"ל אמר (which indicates a new statement but no argument).

SUMMARY

שוב א"צ למחות means that he need not be מוחה until three years have passed.

THINKING IT OVER

- 1. משנה asks that we already know the דין of חוספות from our משנה from our משנה. However, in our משנה he could not be מוחה more often, but in a case where he could be מוחה more often perhaps he is required to be (בכל שנה).
- 2. תוספות states in his answer⁹ that in the הו"א we would have thought that if he was in the beginning and then not מוחה till the end of the three years that it should be a הזקה, since it appears that the מערער is מערער that it belongs to the מחדיק. Would we also have assumed then that if he was not מערער until (before) the end of three years (when he was close enough to be מוחה earlier) that by not being אוחה he is also מערער that it belongs to the מערער? What is the difference between the two cases?¹⁰

_

 $^{^6}$ The advantage of this פירוש is that it would remove תוספות question that this חוספות was already stated in the משנה. According to this interpretation it was certainly not mentioned in the משנה. Nonetheless תוספות dismisses this interpretation.

⁷ See footnote # 4

 $^{^{8}}$ See בל"י אות שמה.

⁹ See footnote # 5.

נה"מ See נה"מ.